N°. 72. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag, 17 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

[V]erwerping van het Wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het batig Saldo der Overzeesche middelen.

Eene verwerping met 45 tegen 6 stemmen; dat mag [e]e wezenlijke nederlaag voor den minister BAUD genoemd [wo]rden! Zij was trouwens te voorzien, en ook wij vragen [m]et onderscheidene leden, die het deden: waarom dit [wets]ontwerp niet ingetrokken? waarom den waarlijk kost[baren] tijd der Staten-Generaal gevorderd, om nog eens in [het] openbaar te herhalen, wat reeds in de verbalen der [sect]iën gezegd was? Want onjuist was de vergelijking, [waa]rmede de heer BAUD zijne verdedigingsrede aanving, te [we]ten: dat Z. Exc. zich in de positie bevond van eenen [besc]huldigde, wiens regters hem reeds veroordeeld hebben [eer] hij nog gelegenheid gehad heeft, een woord te zijner [verd]ediging te zeggen. De gegevene antwoorden der rege[ring] op de bedenkingen der sectien bewijzen, dat de Mi[niste]r zich wel degelijk heeft kunnen verdedigen en Z. Exc. [was] in geenen deele onkundig gebleven van het effect, [het]welk die verdediging op de meerderheid der leden [gem]aakt had.

[D]e heer BAUD heeft zeer goed kunnen voorzien, dat de [wet] schipbreuk *moest* lijden op de grondwettelijke en ze[del]ke verpligting der Staten-Generaal, om te verhinderen [de v]oortduring der toepassing van het beginsel, dat men [uitga]ven van het moederland uit de baten der Overzeesche [Bezit]tingen doen mag, ja dat men schulden ten laste dier [Bezi]ttingen voor *zulke* uitgaven contacteren mag, zonder [dat] die uitgaven door de Staten-Generaal bepaaldelijk zijn [toege]willigd en noodzakelijk geacht.

[W]ij hebben den heer NEDERMEYER VAN ROSENTHAL hooren [be]stellen, dat de bedoeling des heeren BAUD zou geweest [zijn] eene openbare discussie uit te lokken omtrent het [juiste] verstand bij de Staten-Generaal, van art. 59 der [grond]wet. De heer BAUD heeft dit in zekeren zin toege[geven]. Doch wij mogen hier niet onopgemerkt laten, dat [het ve]rwerpen van door hem voorgestelde wetsontwerpen, [zoo a]ls met schier eenparige stemmen, door eenen Minister [niet z]oo ligt, niet als zulk eene kleinigheid moet beschouwd [worde]n. Zijn eigen wantrouwen toch, in het bijzonder bij [de Sta]ten-Generaal, zoowel als dat des volks en van den [wetg]eling op de overeenstemming tusschen regering en [verte]gewoordiging moet daardoor onmisbaar worden ver[meerd]erd en geschokt; en het is als eenen eersten en [heil]igen pligt in eenen Minister te beschouwen, die [overe]enstemming, dat wederzijdsch vertrouwen zooveel [mogelij]k te bevorderen en te bevestigen; en naar ons [oordee]len Z. Exc. evenzeer uit de verbalen der sectiën [als uit] de openbare beraadslagingen en de verwerping der [wette]n opgemaakt, in welken zin de Staten-Generaal [zoo w]el art. 60 der grondwet van 1815 als art. 59 van die [van 18]40 meenden te moeten verstaan. Het in weerwil [van het] bepaalde uitzigt op verwerping, nogtans ter over[weging] laten van een wetsontwerp bij de Staten-Generaal [getuigt] al van moed, of ook, (zoo als in de antwoorden [der reg]ering schijnt te worden te kennen gegeven,) van [inschik]illigheid getuigen, wij voor ons achten zulk eene [handelw]ijze noch staatkundig, noch voorzigtig, noch be[tamelij]k aan de belangen des lands en van deszelfs crediet, [noch in] overeenstemming met de achting aan de waardigheid [der Kam]er verschuldigd.

[Zeer]s gegrond vonden wij daarom de opmerking des [heeren L]UZAC, dat een gebrek in de orde der werkzaam[heden i]n de Kamer is, dat zij niet, gelijk in *Engeland* [en Fran]*kryk*, een wetsontwerp, waartegen de meerderheid [zich verklaart], op eene eenvoudige wijze en zonder een kostbaar [tijdverlies] kunnen van de baan schuiven.

[De heer] BAUD heeft zich veel moeite gegeven en de [heer VAN] STEHLING was Z. Exc. daarin voorgegaan, [om te b]etoogen, dat onder de grondwet van 1815 de [regering v]rijheid had om te doen, wat ten aanzien van de schuld en van de contracten met de Handel–Maatschappij door haar is verrigt.

Z. Exc. heeft zich daartoe zelfs de moeite gegeven om uittreksels voor te lezen uit redevoeringen van eenige leden der Kamer, tijdens de voordragt der eerste leening ten laste der Overzeesche Bezittingen gehouden, waarbij die leden beweerden, dat, uit hoofde van het uitsluitend opperbestuur des Konings over die bezittingen, de Staten-Generaal met die leening niet te maken hadden.

Z. Exc. houde ons echter hier de opmerking ten goede, dat niet wat *enkele* leden meenen; maar wat DE KAMER besloten heeft, aan de regering, zoo zij naar een rigtsnoer zoekt, hiertoe moet strekken; en Z. Exc. kon even goed uittreksels hebben laten maken uit redevoeringen van *andere* leden, welke eene geheel tegenovergestelde meening uitdrukten, meening die bij de aanneming der wet door de meerderheid gebleken is te zijn gedeeld; te weten: dat opperbestuur geen regt van domein daarstelt; dat de koloniën een eigendom van den Staat zijnde, over derzelver inkomsten geenszins willekeurig, en onverschillig voor welke oogmerken of behoeften, door de regering vermag te worden beschikt. Doch zelfs al lagen deze waarheden niet in den aard der zaak, en al ware dit niet de meening der meerderheid geweest, dan nog verzette zich de duidelijke letter der grondwet van 1815 zelve tegen handelingen, zoo als die hebben plaats gehad, en verbood dezelve bepaaldelijk.

Art. 121 toch vorderde uitdrukkelijk de inwilliging der Staten–Generaal op de begrooting *ook dezer soort van uitgaven van het ryk*; en art. 126 de vaststelling der Staten–Generaal *op de middelen*, uit welke die uitgaven zouden worden bestreden.

Al waren dus zelfs al de uitgaven, welke men uit de bij de Handel–Maatschappij opgenomen gelden heeft gedaan, bij de begrooting toegestaan, (des neen,) dan nog kon en mogt de regering geene *middelen* tot bestrijding derzelve aanwenden, welke niet door de Staten–Generaal waren vastgesteld; en dit was geenszins met de gelden door de Handel–Maatschappij bij voorschot verstrekt geschied; en volkomen in overeenstemming met de grondwet is dus de vordering der Staten–Generaal, dat er alsnog eene bill van indemniteit gevraagd en verkregen worde. Het toeval heeft gewild, dat wij geen der 6 leden welke vóór de wet gestemd hebben, (de namen van welke de *Staats-Courant* niet mededeelt; waarom niet?) in *hunne* verdediging hebben kunnen hooren. Wij moeten bekennen, zeer nieuwsgierig te zijn naar hetgeen *die* leden gezegd hebben, zoo namelijk iets door hen gezegd is.

Eenigzins meer gefundeerd, dan die ter zake der contracten met de Handel-Maatschappij gesloten, kwam ons des Ministers verdediging voor met opzigt tot de voordragt van een ontwerp, dat slechts een vermoedelijk batig, en geen bepaald, reeds vastgesteld werkelijk aanwezig saldo aanwijst.

Aan de onbepaaldheid der bewoordingen in art. 59 der grondwet is het toe te schrijven, dat men eigenlijk niet weet, wat men vorderen kan.

Om tot eene uitlegging te geraken van dat artikel, moet men eerst op het tijdstip letten waarop voor de regering verpligting ontstaat om de *laatst ingekomene* staten van ontvangsten en uitgaven der Overzeesche Bezittingen over te laten. Dit is *by den aanvang van elke gewone zitting*; en art. 99 zegt: « De Staten–Generaal vergaderen ten « minste eenmaal 's jaars. Hunne gewone vergadering wordt « geopend op den derden Maandag in October." Dus ongeveer dit tijdstip moeten jaarlijks die staten van ontvangsten en uitgaven worden overgelegd. Over welk tijdvak echter? Over het laatst afgeloopen dienstjaar, zoodat in October 1842 de staten van ontvangsten en uitgaven over 1841 zouden moeten voorkomen en het gebruik van het werkelijk batig saldo over [illegible] laatste jaar zou moeten worden geregeld. Men kan niet aannemen, dat de grondwetgever, dat de regering, die het artikel voorstelde, dit bedoeld of gewild hebben. Met geene mogelijkheid kon de geheele dienst der Overzeesche bezittingen over het voorafgaand jaar zóó tijdig in het volgende worden afgesloten, dat eene finale rekening van al de werkelijke ontvangsten en uitgaven over het eerste kon worden ingezonden en het effectief bestaande batig saldo vastgesteld. Hiertoe worden alligt drie of vier jaren gevorderd, zoo als de heer BAUD in zijne redevoering heeft doen opmerken.

Welke ontvangsten en uitgaven konden dan worden bedoeld?

Naar ons inzien alle *werkelyk gedane* sedert de overlegging van de vorige staten, over het saldo van welke reeds ten behoeve van het moederland was beschikt; en zulks onverschillig of die ontvangsten en uitgaven geschied zijn in het loopende, in het laatst voorgaande dan wel in twee, drie of meerdere vroegere jaren. De grondwet maakt hier geene distinctie, maar spreekt in het algemeen.

Dat het saldo, van hetwelk men het gebruik bij de wet moet regelen, *werkelyk aanwezig*, ten behoeve van het moederland *beschikbaar* zijn moet, lijdt onzes erachtens geene bedenking; want het staat er met duidelijke woorden te lezen.

Er staat niet *vermoedelyk beschikbaar*; er staat *beschikbaar*. Dat dit woord, zonder nadere omschrijving, onvoorzigtig, ondoelmatig gekozen is, bij de behoefte om jaarlijks een saldo ter ondersteuning van het moederland beschikbaar te stellen en het gebruik bij de wet te doen regelen, valt terstond in het oog. Het kan nu geen saldo *van rekening* zijn; het kan slechts zijn een saldo van de elk jaar bekend staande ontvangsten en uitgaven over het loopende en over vorige jaren.

Maar hoe dit saldo, hetwelk werkelijk bestaan moet, te bepalen?

Er is geen ander middel op, dan:

I. In ontvang te brengen:

a. de werkelijk gedane ontvangsten, op de staten vermeld;

b. die, welke tot op het tijdstip van het opmaken der volgende staten nog volgens de vastgestelde begrooting moeten ontvangen worden, gelijk een koopman bij het opmaken zijner balans eenen post brengt voor diverse debiteuren, hoezeer het niet altijd zeker is, dat deze post geheel zal ontvangen worden, hetgeen hem echter niet belet, zoo hij geene bepaalde gronden heeft om denzelven geheel of ten deele voor oninbaar te houden, zijne rekening van winst en verlies daarop te baseren.

II. In uitgaaf te brengen:

a. de werkelijke gedane uitgaven, op de staten vermeld;

b. de nog te doene uitgaven, volgens de begrooting voor de Indiën vastgesteld tot op het tijdstip der opmaking van de volgende staten, gelijk de koopman een post op zijne balans brengt voor diverse crediten en ook hierop zijne winst- en verliesrekening grondt.

Wanneer de regering, bij het opmaken dezer balans voor het moederland, die geenszins hetzelfde is, noch behoeft te zijn als die welke de definitive rekening der Indische regering, na algeheele liquidatie van elk dienstjaar, zal opleveren, gronden mogt hebben om te stellen, dat de posten van diverse debiteuren of crediteuren op die balans behoorden te worden verhoogd of verminderd, zou zij hiertoe met opgaaf der redenen behooren over te gaan, gelijk een koopman er naar streeft, om zijne balans zoodanig in te rigten, dat dezelve zóó naauwkeurig mogelijk den staat zijner zaken aanwijst. Ook deze bekomt daarna een saldo, en niemand zal daarna beweren, dat vermits nog niet alle op zijne boeken voorkomende posten finaal zijn geliquideerd, hij het opgemaakte saldo niet op zijne kapitaal–rekening kan overschrijven, dat het niet als een werkelijk batig saldo te beschouwen zoude zijn.

Levert de uitkomst verschil op, het behoort tot de winst en verliesrekening van het jaar, waarin het verschil met zekerheid bekend wordt.

Had de Minister zóó gehandeld, Z. Exc. had het bedrag van een batig saldo kunnen aanbieden, hetwelk voor geene redelijke contestatie vatbaar was; het werkelijk bestaan ware zoo deugdelijk bewezen als dit met mogelijkheid kan gevorderd worden, en de bijvoeging konde zijn weggelaten: » *of zooveel meer of minder als hetzelve zal blyken te be-» dragen.*"

Het meerdere of mindere was eene zaak voor volgende jaren. *(Het vervolg hiernà.)*

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

SCHLEITZ, den 6. Junij. Onder degenen, die gisteren bij de instorting van den schouwburg, het leven verloren hebben, bevinden zich onder anderen een van de schoonste jonge meisjes der stad, een koopman uit Saalfeld, die juist tot bijwoning van het stuk in de stad gebleven was, een jong koopman uit onze stad, die eerst kort gehuwd was en verscheiden sterk gespierde manspersonen, die desniettemin in het gedrang omgekomen zijn, want de persing, door de van alle kanten naar de uitgangen zamenstroomende menigte is wel inzonderheid de oorzaak geweest, dat zoo vele menschen ellendiglijk aan hun einde gekomen zijn. De een en tachtig jarige vorstin-moeder zou zelve bijna haren dood bij de gebeurtenis gevonden hebben; men heeft haar van onder het puin te voorschijn gebragt. De vorst en de overige familie zaten voor in de loge en zijn, gelijk ook allen, die zich op de gallerij bevonden, onbezeerd gebleven. Men wil echter weten, dat de overkropte toestand van juist dat gedeelte des gebouws, de naaste oorzaak van het ongeluk geweest is; waarschijnlijk meent men, zijn daardoor de muren geweken en heeft dit het instorten der zoldering ten gevolge gehad. Er zal een bouwkundig onderzoek naar de zaak geschieden. Daar Schleitz een kleine stad van slechts 5000 inwoners is, vindt men er ter naauwernood eene familie, die niet in het ongeluk gedeeld heeft. Heden zijn 28 grafsteden besteld geworden.

— Den 30. Mei is het stadje Hirschberg, in Bohemen, ook grootendeels door een brand vernield. De brand ontstond door onvoorzigtigheid van een stalknecht, en men kon denzelven niet meester worden dan na dat 110 huizen, het raadshuis en het hospitaal een roof der vlammen waren geworden.

ENGELAND.

— Ter gelegenheid van den jongsten aanslag op het leven der koningin, een gruwel, welke teregt ieder weldenkende met verontwaardiging vervult, vestigt de *Times* de aandacht op het onderstaande, aan een der Duitsche bladen ontleende artikel:

« Dit is de derde of vierde maal dat eene jeugdige, niemand in den weg zijnde koningin, zich het voorwerp van eenen goddeloozen aanslag ziet. Het voegt der Britsche drukpers niet langer, aan het Fransche volk het verwijt te doen hooren, dat deszelfs land zich door partijschappen verdeeld ziende, de vreemde mogendheden geen vertrouwen op de duurzaamheid van het Julij-stamhuis kunnen voeden. Ja! het is ongelukkig maar al waar, dat de Fransche heethoofden nimmer van hunne aanvallen op den troon en het altaar afzien; maar derzelver verflaauwende pogingen zijn gelijk aan eene lamp, die op het punt is van uit te gaan. — In Engeland is het juist het tegenovergestelde. De worsteling tusschen de tot armoede gebragte nijvere klassen en de trotsche, hardvochtige aristocratie, neemt daar eerst eenen aanvang, en de staatsdriften vinden in de lang verkropte woede der noodlijdenden tegen de weelde een gevaarlijk ligt ontvlambaar beginsel. — De eigendom, in Frankrijk meer gelijkelijk onder alle klasse der bevolking verdeeld zijnde, zoo hebben alle klassen belang bij het handhaven der orde en het ondersteunen van het gouvernement tegen de vernielende pogingen der republikeinschgezinden. In Frankrijk kan men zeggen, dat aan het republikeinsch beginsel voor eeuwig den bodem ingeslagen is. — In Engeland integendeel begint het eerst het hoofd om hoog te steken. De trots van het Britsch gouvernement heeft de heiligste regten van andere natiën te lang met voeten getreden; de maat is vol; het uur der wrake heeft geslagen. — Het is aldus geweest, dat Rome door zijne eigen misslagen gevallen is."

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12 Junij. De koning is heden tegen 12 ure van Neuilly in de Tuilleriën aangekomen. De prins *van Joinville* is gisteren naar Toulon vertrokken.

BELGIE.

BRUSSEL, den 13. Junij. Op onze ijzeren spoorwegen zijn gisteren tot twee malen toe de locomotiven uit de rails geraakt. Bij Gend heeft de tender den schok der wagons niet kunnen wederstaan en is vernield. Bij Brussel is de locomotive omgeslagen; doch bij beide ongevallen is niemand gekwetst.

— Uit Luxemburg wordt geschreven, dat ook het kanton van Aubagne aldaar, door zwaren brand geteisterd is geworden. Negen huizen van het gehucht van Aix-sur-Choix, in de gemeente Halansy, zijn met al derzelver aanhoorigheden en mobilair door de vlammen verteerd; drie paarden, vier koebeesten en eenige kalveren en schapen zijn mede bij den brand omgekomen. De gezamenlijke schade wordt op omstreeks de zeven en dertig duizend franken begroot. Menschen zijn er wel niet omgekomen, maar twee mannen, twee vrouwen en een kind zijn toch deerlijk aan het gezigt en de handen gebrand. De brand was bij het stoken van eenen oven in eenen schoorsteen ontstaan, en bij de tegenwoordige ontzettende droogte dadelijk onbluschbaar geweest.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 13. Junij. Naar men verneemt zullen de gedurende dit jaar ter haringvangst bestemde buizen, overmorgen, Woensdag, daartoe uitloopen, te weten van Amsterdam zeven, van de Rijp vijf en van Enkhuizen zes of zeven. Gisteren hebben de equipaadjen dier vaartuigen de godsdienst oefening in de Eilands kerk alhier bijgewoond, om den zegen des Hemels over hunne ondernemingen af te smeken.

'sGRAVENHAGE, den 13. Junij. Z. M. de Koning wordt tegen aanstaanden Donderdag in deze residentie terug verwacht.

— Naar men verzekert zal Z. M. Koning *Willem Frederik* Graaf *van Nassau*, in de eerste dagen der aanstaande week alhier aankomen. Hoogstdeszelfs verblijf zou van korten duur zijn. Gisteren is Zr. Mjs. Hof-Maarschalk, Baron *Rengers tot Warmenhuizen*, reeds alhier aangekomen. Tegen het laatst der maand Julij zal Z. M. het Loo verlaten en naar Silezië vertrekken, om bij H. K. H. Prinses *Albert* den zomer door te brengen.

— Men verneemt, dat de heeren Gouverneurs der onderscheidene provinciën door Zijne Excellentie den Minister van Justitie zijn aangeschreven, om, zoo spoedig mogelijk, opgave van onderscheiden aard, de ambtenaren van Politie betreffende, aan het Departement van Justitie in te zenden. Men vermoedt dat de aanschrijving in verband kan staan met eene organisatie van het Politie-wezen in Nederland.

'sHERTOGENBOSCH, den 13. Junij. Den 9. dezer, stond alhier voor het provinciaal geregtshof te regt *Jan Driessen*, geboren te Ginneken, zich laatstelijk in bosschen en holen hebbende opgehouden, en vroeger reeds tot geesseling, onder de galg, brandmerk en 20 jaren tuchthuisstraf veroordeeld, welke zich nu wederom nopens gekwalificeerde diefstallen te verdedigen had, en andermaal vóórschreven straffen tegen zich hoorde eischen. Het hof heeft de uitspraak tot Donderdag eerstkomende verschoven. doch heden namiddag, omstreeks 3 ure, is het den gevangenen gelukt, om van de plaats, alwaar aan de gedetineerde het lucht scheppen eenige oogenblikken vergund werdt, op eene onbegrijpelijk stoute wijze te ontsnappen, in weêrwil der hooge muren, welke die plaats rondom afsluiten. De ijverigste nasporingen zijn in het werk gesteld, en het is te hopen dat de politie er in slagen zal, om dien gevaarlijken zwerver, den schrik van het platte land, spoedig wederom in handen te krijgen.

GOES, den 13. Junij. Meer en meer wordt hier de behoefte aan regen gevoeld. Want slechts in het oostelijk gedeelte des eilands is voor 3 weken regen van eenige beduidenis gevallen, terwijl men hiervan overigens nu reeds meer dan 2 maanden verstoken bleef. Het goede drinkwater is zoo schaarsch, dat velen zich behelpen met slecht, 't welk te vreezen is dat voor de gezondheid nadeelige gevolgen zal hebben. Op de harde akkers kan niets verrigt worden, waardoor alzoo veler handen-arbeid stil staat, hetwelk alhier in dit jaargetijde eene zeldzaamheid is. Verre de meeste te veld staande vruchten zelfs boomgewassen lijden door de aanhoudende droogte en niet ongegrond is de vrees voor geheele mislukking van sommige, waaronder bijzonder het vlas en de uitgeplante meede, zelfs de tarwe. Dat hierouder door velen geklaagd wordt, is ligt te begrijpen, doch hierbij wordt echter vergeten, dat indien het eens zoo lang had geregend, als het nu heeft gedroogd, het erger zou zijn, en dat wanneer er binnen 14 dagen nog regen komt, zulks nog veel goed zoude doen. Hierop zij aller hoop gevestigd.

MENGELINGEN.

EENE ONTMOETING ONDER EENEN EIK.

Men zal zich herinneren, dat in 1651 de troepen van CROMWELL te Worchester het leger versloegen, door den erfgenaam der STUARTS bijeengebragt, om Engelands troon te heroveren. Die nederlaag was beslissend. Reeds vroeger te Dunbar geslagen, was KAREL II er slechts op bedacht, zich door de vlugt te redden. Binnen eenen kring van weinige mijlen ingesloten, zwierf hij vermomd het land door, zoekende de kust te bereiken, maar gestadig op zijnen togt verontrust en verpligt weder in het binnenland te vlieden, als een hert door de honden nagezet. In dien gevaarvollen toestand, verloochende hij geen oogenblik die onbezorgde en ligtzinnige geaardheid, welke hem later, door den afval van MONCK, in het bezit van het bloedig erfgoed van Whitehall gekomen, meer tot eenen aangenamen een geestigen losbol, dan tot eenen koning vormde. Onder al de gevaren, die hem gedurende zijne vlugt iederen dag bedreigden, bleef hem steeds zijne opgeruimdheid en zijne tegenwoordigheid van geest bij. Zijn goede luim leed nimmer onder al de vermommingen, tot welke hem de omstandigheden dwongen. Men zou gemeend hebben eenen jongen onbezorgden vorst te zien, die in een maskeradepak met zijne hovelingen het rijk doortrok.

Drie dagen na den slag van Worcester, in dat jaar zoo noodlottig voor Engelands wettige dynastiën, ging de zon onder achter een bosch, slechts op weinige uren afstands van het slagveld. De lucht was digt bewolkt en van tijd tot tijd verkondigde een bliksemstraal het naderen van een onweder. Een man in militaire kleeding, en geheel in den smaak, toenmaals bij de rondkoppen in zwang, volgde een voetpad, dat tusschen de boomen doorliep. Vermoeijenissen naar ligchaam en geest hadden diepe sporen nagelaten op een gelaat, dat van meer dan gewone zielskracht getuigde. Zijn hoofd was naar den grond gezigt, in eene peinzende houding en als hield het zich bezig met ernstige overwegingen. In zijne gepeinzen verdiept, stapte de soldaat langzaam door, in zijnen mantel gewikkeld en schijnbaar onbewust wat er boven hem in het zwerk voorviel. Het was reeds geheel donker geworden. Na het doffe gerommel van den donder, barstte de storm eensklaps los met hevige rukwinden en plasregens. Eerst toen hem de regen in het gezigt sloeg, scheen de soldaat uit zijne gepeinzen te ontwaken. Hij zag rond, en, daar hij bemerkte, dat hij verdwaald was, midden in den nacht, overvallen door den storm, in eene onbekende streek, ver van zijne legerplaats en eene menschelijke woning, ging hij dieper het bosch in om eene schuilplaats te zoeken onder eenen meer dan honderdjarigen boom, wiens voet, men mos en struiken bewassen, aan iemand, gewend aan het ruwe oorlogsleven, een tamelijk goed nacht-leger aanbood. Juist toen de soldaat zich, in zijnen mantel gewikkeld, op den grond neder wilde leggen, zag hij aan den voet van den boom iemand, dien hij door de duisternis tot nu toe nog niet had opgemerkt. Deze wakker geworden door het gerucht van de nade-rende stappen des pas aangekomenen, sloeg snel de hand aan het digt toegeknoopte kleed, als om zich te verzekeren, dat hij nog steeds een getrouw wapen bij zich voerde. De soldaat, van zijnen kant, deed eenen stap achteruit en trok zijn zwaard ter halverwege uit. Want in de rij der bezielde wezens, is het de mensch misschien alleen, die het treurig voorregt heeft, dat zijne eerste gewaarwording bij zulk eene ontmoeting van zijn evennaasten, die van vrees of wantrouwen is. De onbekende en de soldaat zagen elkander met achterdocht aan, maar bij zulk eenen stikdonkeren nacht was het niet mogelijk elkander naauwkeurig op te nemen. De laatstaangekomene brak het eerst het stilzwijgen:

» Vergeef mij," zeide hij, » zoo ik uwe rust gestoord » heb; maar, bij een weder gelijk dit, zoekt [illegible] » mensch naar eene schuilplaats, evenzeer als het re[illegible] » looze dier."

» Ik wenschte, antwoordde de ander, » dat ik in [illegible] » gelegenheid ware, beter de pligten der gastvrijheid » te kunnen uitoefenen; maar de nood leert ons, [illegible] » wij ons moeten tevreden stellen met hetgeen [illegible] » vinden. Heeft men geen paleis, men moet [illegible] » tevreden stellen met eenen boom; ik sta u de h[illegible] » van dezen af en ik wensch u onder zijne tak[illegible] » eenen slaap, even gerust als de mijne was, toen [illegible] » hier kwaamt."

» Zalig," zeide de soldaat, » zij, die aldus slapen » onder het plassen van den regen en het gebulder » van den wind! Het is een bewijs voor de [illegible] » van hun geweten, niet beducht voor de storm[illegible] » daar binnen, die honderdmalen erger zijn, dan [illegible] » der elementen."

Bij deze woorden, op eenen plegtigen toon uitgesproken, maakte de onbekende eene beweging.

» Wanneer ik mij niet bedrieg," zeide hij, » behoort » gij tot het leger van CROMWELL"

» Zoo als gij zegt, en, naar uwe kleederen te oordeelen, zijt gij een houthakker uit dit bosch."

» Juist, een houthakker, door den nacht en den storm » overvallen."

» In deze onrustige tijden," hernam de soldaat, » het goed elkander te kennen voor men aan elkanders » zijde onder hetzelfde dak plaats neemt."

Dit zeggende, ging hij aan den voet van den boom zitten, niet ver van den houthakker. Er heerschte een oogenblik stilte, alleen gestoord door een vernieuwd gebulder van den wind door het woud.

» Gij zeidet dus," begon de soldaat weder; » [illegible] » gij rustig sliept, toen ik u zoo ongelegen kwam » storen?"

» Wel ongelegen, zoo als gij zegt," antwoordde de » houthakker; » want ik was in eenen diepe slaap; [illegible] » droomde regt aangenaam."

» En welk een droom? dat gij koning waart mis» schien?"

» Waarom juist koning?"

» Dat zou juist een houthakkers droom zijn."

» Als de houthakker van een paleis droomt, m[illegible] » de koning van eene bosch-hut droomen! Was [illegible] » niet uwe bedoeling?"

» Wie zou zeker genoeg van zich zelven zijn, [illegible] » te zeggen dat het niet zoo is? Ware KAREL STU[illegible] » hier, misschien zou hij niet anders spreken."

(*Vervolg hierna.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16 Junij. Sedert den 14 dezer zijn ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Elise, C Moller, Riga, hennipzaad; Aurora, C. D. Sande[illegible] Buenos-Ayres, huiden, Elisa, R. Talbot, Cowes, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van daar naar zee gezeild:

Nephtunus, J. Bremer, ballast, Altona; La Malvine, P. C[illegible] zink, Havre de Grall.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG

16 Junij 1842.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
Oude Walch. Tarwe	f 11.00	Boekweit	f
Nieuwe dito . . .	« 10.70	Zomergarst	«
Oude Zeeuwsche dito	« 10.50	Winter Garst . . .	«
N. Zeeuwsche dito	« 10.50	W. Witte Boonen . .	«
O. Zeeuwsche Rogge	« 7.00	W. Bruine dito . .	«
N. dito	« 5.90	W. Paardenboonen .	«
W. Groene Erwten .	« .	Raapolie . .	f 50.00 p[illegible]
W. Witte dito . .	« .	Patentolie . .	« 57,50 «
Koolzaad	« .	Lijnolie . .	« 57.50 «
Z. dito	« .	Raapkoeken	f . de [illegible]
Haver	« .	Lijnkoeken	« 9.00 «

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 en een halve cent. Ma[illegible] brood 15 cent. Roggenbrood 12 cent.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.